

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. II. An minores ordines & subdiac[on]atus simul suscipi possint?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

neus constituantur rector Ecclesie regularis, remitti ei interstitia possunt & debent, ut intra annum recipiat ordines omnes necessarios; tamen ex identitate cause, recipi posse videtur etiam in arctatis ratione portionis, aut præbendæ monachalis: cum scilicet conuentus defectum patitur ministrorum, tunc enim regulares, quos superior delegerit, arctari videntur ratione beneficij, id est status, portionis, aut præbendæ monachalis: adeoque ei dimissorias dari posse à Capitulo, ex iudicio superioris regularis quoad arctionem seu necessitatem Ecclesie. cùm etiam ipsum dioecesanum huiusmodi superiorum iudicio deferre competeteret. *Miranda d. ar. 7. in fin. 1. concl.*

Idem tamen in fin. concl. 2. sub dubio existimat, quoad minores, qui à Prelatis regularibus suis conferuntur, interstitiori remissionem competere si idem, quasi cui competit quod est maius, cōcessum videatur quod est minus, eo denique argumento videtur quibusdā concessa facultate vt regulares possit ordinare Episcopos alienus, cōcessum videri, vt & is super interstitiis possit dispensare: sed sequela non est necessaria; ideoque dubius mansit Miranda; & an nemine resolutum ait: verius sanè videtur vt regulares, quiprilegium super interstitiis non habent, nec viuo Episcopo, nec sede vacante aliter ad alienos Episcopos mitti possint ordinandi, quam feruatis interstitiis nec Clemens VIII. in d. decreto ulterius eorum priuilegia ultra dispositionem d. c. 8. f. 23. exten dit, vt supra diximus. et si sciāt ex epikeia quadam aliter aliquos esse vios aliquando.

RESPONSV M II.

An minores ordines & subdiaconatus simul suscipi possint?

Asso, inquit Barbosa, *in Collect. D.D. ad Conc. Trid. f. 23. c. 8.* n. 9. citans seipsum p. 2. alleg. 11. n. 15. *Vt ordinum cum Henrique concedere etiam consuetudinem receptam, ut feria sexta vespera precedente sabbatum in quo de iure ordines sacri conferuntur, Episcopis fas su ordinis minores dare, quia in hoc officio censeatur incipere dies Sabbati prius vesperi. quod quidem minus decere existimauit, quām si feria sexta quatuor temporum minores, Sabbathō maiores dentur. In consult. canon. de temporib. ordinat. consult.* 1. nihilominus Barbosa tamen consuetudinem exigit; quæ in his vallet. *c. cum H. X. de eo qui ord. sunt. suscipi. in verb. iuxta consuetudinem patria. gloss. in c. de eo. in verb. ad minores. x. de temp. ord. alioquin de iure non admittitur huiusmodi computatio. c. literas. vers. secundum. x. de temp. ord. neque extra tempora sacri ordines conferendi consuetudinem admittit c. 2. x. de temp. ordin. vbi tamen & multitudine, & antiquitas à poena excusat.*

Duo ordines sacri eodem die ne conferantur vetat Concil. *Trid. f. 23. c. 13.* vnde videtur arg. à contrario sensu, non sacros posse: quod detur vt verū fit ex c. de eo. vbi glass. de temp. ord. quāmvis verius fit nō liceat. *c. 1. 2. 3. 8. d. 77.* nisi ex consuetudine. *d. c. 2. de eo qui ord. sunt. aut aliud Episcopo expedire videatur Concil. Trid. f. 23. c. 11.* sed non sequitur unum vel plures ordines minores simul cum sacro eodem die suscipere licere *d. c. 11. in fin. prater Bonac. citatū à Barbos. in d. Collect. ad c. 13. n. 15. f. 23.* id negat Cucchus in Inst. maior. lib. 4 tit. 13 n. 17. citatque Innocentium & Hostiensem in c. dilectus d. tit. Siluestr.

B 3 in sum.

Eodem dia duo facili non possunt suscipi: an ergo unus plures nō facili cum facio?

vbi Episcopus super interstitiis dispensat; conformiter dicitur permisum ex insta causa, quia quod non reperitur prohibitum censetur permisum. tamen seruati interstitium inter ultimum minorē ordinem & subdiaconatum volunt. Trid. d.c. 11. in fin. n. 13. inquit, neque istas aut Ecclesiae virtutis iudicio Episcopi aliud exposcat. vbi non libera tribuitur dispensatio, sed valde restricta: & licet neque hoc exacte seruerit; non tamen frequenter, vt vno die & minores simul & subdiaconatus conferatur.

De ætate & qualitate praeciendorum.

RESPONSVM I.

*An religiosus, qui ob excessu
incarceratus, secundum
statuta Ordinis inhabilita
ad dignitates factus erat,
tamen Provincialatum
libi geſit, ad suos rever
sus praerogativis Ordini
nis frui debeat, quae defini
ctis Provincialibus defi
runtur?*

In propriis terminis loqui videatur c. cum h. lator x. de eo qui furtiuē ordinis suscepit in verbis iuxta consuetudinem patriæ, ubi quatuor minores ordines contulisti: quibus non contentus, subdiaconatum temerario aſſa recipit: quia vero idem clericus in hoc facto multum excessit; mandamus &c. vbi glossa, nota, inquit, quod omnes minorē ordines una die possint conferrī: item eodem die non debet quia accipere minorē ordines, cum ordine sacro; ita glossa. tametsi textus disertè non dicat eodem die clericum illum ordines minores, & subdiaconatum suscepisse. quamuis & id, quasi ad furtiuā subreptionem idoneum, accidisse sit verosimile, & insinuat illa coniunctio, quibus non contentus. sed vt, quod dici solet, nigrum cum rubro conueniat, arguit omnino clericum quod furtiuē subrepserit. sed & meminisse oportet argumentum à contrario sensu non procedere, vbi est contrarium in iure dispositum; vt dicendum est d.c. 2. alioſque suprà citatis reperiſi. ideoque argumentum suprà propositum non concludere. si tamen dicamus disertè non reperiſi in iure prohibitum, ne quis minores & subdiaconatū eodem die recipiat,

*S*i talis ad officium electus, à Generali Ordinis, qui potest ab eisdem lere huiusmodi facti infamiam, & temporenam inhabilitatis tollere, scilicet confirmatus est, sicut ille certe sebitur confirmans, l. 17. in fin. D. de re iudic. & eligentes etiam, & consentientes de eo queri non possunt. ead. leg. vers. 7. sibi. scilicet per ignorantiam excessuum electus confirmatusque est, acta quidem ab eo valent. d.l. 57. l. 3. D. de off. pr. etor. l. 1. C. de testam. ipse tamen statum non mutat. l. 11. l. 3. C. de liber. caus. l. 10. D. de decurion. l. 2. C. p. 7. fin.